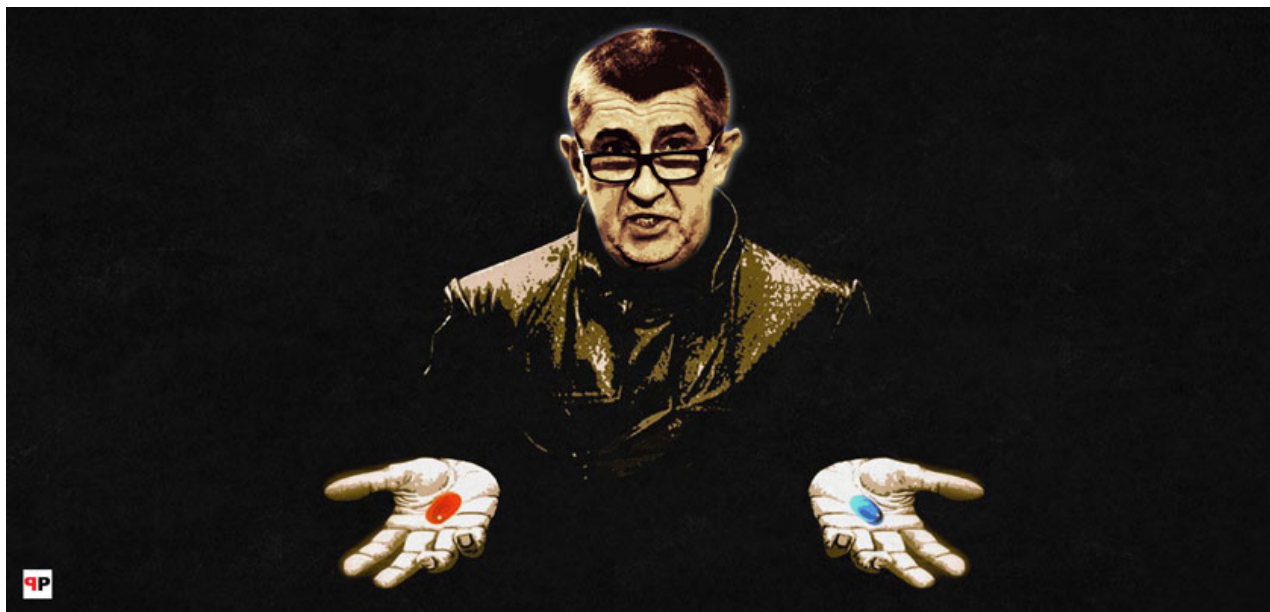

Před finále: Který exkomunista je lepší? Plastový Pavel je tu prý "za hodnoty". Jmenují se rozvědčík a politručka? Babiš nezmizí. Ani jeho voliči, urážení "lepšími lidmi". Pavlův bůh Zelenský, Babišův Macron. Sobotou nic nekončí

protiproud.info/politika/6975-pred-finale-ktery-exkomunista-je-lepsi-plastovy-pavel-je-tu-pry-za-hodnoty-jmenuji-se-rozvedcik-a-politrucka-babis-nezmizi-ani-jeho-volici-urazeni-lepsimi-lidmi-pavluv-buh-zelensky-babisuv-macron-sobotou-nic-nekonci.htm

26. 1. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Filip Šebesta se usmívá "vaňkovskému paradoxu", kdy natvrdli antikomunisté pražské a brněnské kavárny fanaticky plédují za "liberálního amerického" komunistického rozvědčíka, a je přesvědčen, že bez ohledu na výsledek, v sobotu svět ještě neskončí

Ten, kdo si naivně myslel (autor těchto řádek v to na okamžik tajně doufal), že ve chvíli, kdy proti sobě stojí dva bývalí členové KSČ, natvrdlý antikomunismus, který jen zastírá pravou podstatu dnešního politického štěpení (trefně o tom píše kolega Břicháček i Hlávka), jednou provždy zmizí z veřejné debaty, ten se fatálně mýlil, a musí dnes valit oči. Nezmizel. Stal se naopak

ještě nesmiřitelnější, jakkoli paradoxně to může znít.

V boji o to, čí exkomunista je lepší, znesvářené tábory neznají bratra. A to doslova. Sociálními sítěmi kolují výstřižky konverzací, ve kterých se lidé chlubí třeba tím, jak svým seniorům, rodičům a prarodičům dali pomyslný nůž na krk: Budou-li volit Babiše, přestanou je navštěvovat nebo je zbaví možnosti vídat vnoučata. Máme tak před sebou doslova přirozený experiment. Krystaličtější příklad jednoho ze zásadních argumentů, proč nepřijímat korespondenční volbu, bychom hledali jen stěží. Ale vzpomeňme si na ni i v sobotu večer, kdy budeme během pár hodin znát novou hlavu státu, a výsledek nebude nikým zpochybňován. Je to obrovská hodnota.

Mimochodem pan Pavel korespondenční volbu chce, Babiš ji odmítá.

To všechno a mnoho dalšího (nábojnice, výhružné dopisy atd.) se děje přesně 15 let poté, co všichni hystericky volali po zavedení přímé volby, abychom se prý pro příště vyhnuli té hrůze, která se odehrávala na společné schůzi parlamentu během poslední volby nepřímé. Václav Klaus tehdy řekl, že to byla selanka, v porovnání s tím, co se bude dít při přímé volbě. No, opět se nemýlil. Klaus se nemýlí nikdy. A když to tak náhodou vypadá, tak to ještě není konec. To je nadsázka vlastně jen zčásti.

Čtěte ZDE: Volby prezidenta podle exprezidenta: Souboj dobra se zlem? Nebo dokonce Východu se Západem? Pětikolka, média a neziskovky vyprovokují ty z nás, kdo v prvním kole nevolili. Místo Jourové Pirát nebo STANař? Hřib v Praze? Končí svět?

Prezident Zeman si přímou volbu naopak pochvaluje, v nedávném rozhovoru pro *XTV* označil kritický názor Václava Klause na ni za „velký nesmysl“. Miloš Zeman zkrátka vždy vše posuzoval skrze své zbytnělé ego, skrze sebe sama. Zrady a zhrzenosti minulosti, to jsou motivy, jímž byl schopen obětovat cokoli, a to i včetně stability politického systému.

Útoky na Babišovy voliče: Média tleskají, vláda mlčí

Ještěže už to všechno bude brzy za námi. Ale bude to za námi? Dost to záleží na tom, kdo vyhraje. Pravděpodobně pan Pavel. Situace se dost zklidní. Lidé, kteří jej nevolili, nemají čas na protesty, žijí si své životy, mají své běžné existenční starosti, je mezi nimi málo „profesionálních aktivistů“. Budou zklamáni, ale jejich zklamání žádná velká televize rozhodně zesilovat nebude. Ostatně nebyli to Babišovi příznivci, kdo systematicky a stále agresivněji narušoval shromáždění protikandidáta, za potlesku médií a mlčení vládní části politické scény.

Prezident Pavel bude nositelem hodnot liberálního euroamerického mainstreamu (**s důrazem na slovo americký**). Bude produktem svého okolí a jeho i své ambicióznosti. Hravě se se Senátem v rukou koalice shodne na kandidátech na ústavní soudce. Ti budou v ústavě schopni nalézat nové kreativní výklady, podobně jako se to děje jinde ve světě. Dominovat budou témata bezpečnostní, ekonomické otázky nikoli. Fakticky prezident ekonomiku nijak neovlivní, o radě ČNB je rozhodnuto na příštích 6 let.

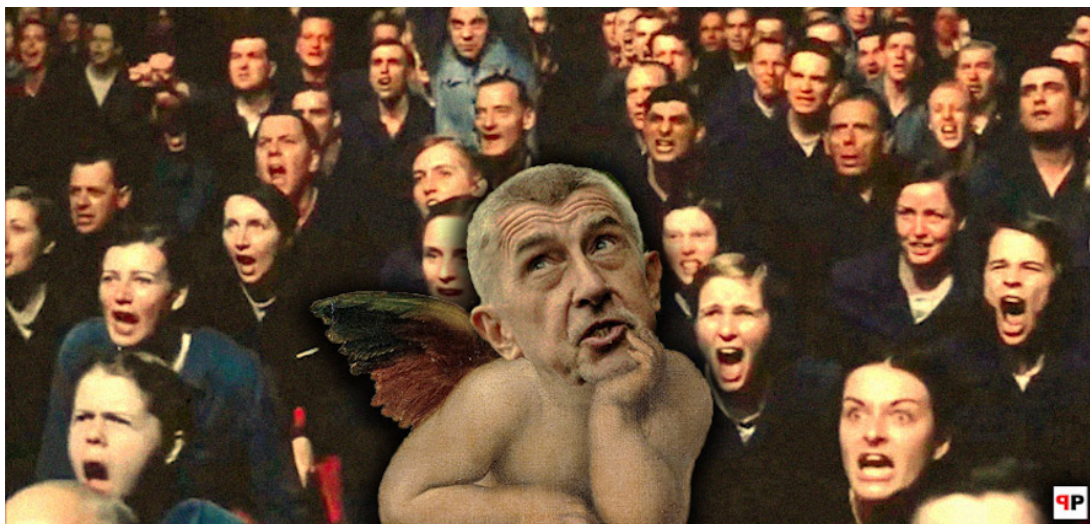

V sobotu 28. ledna od 15:30 budeme na téma prezidentských voleb opět hovořit, tentokrát v živém přenosu, kde budeme též reagovat na dotazy a poznámky diváků: [Youtube kanál Protiproudu](#).

Věčně zklamání?

Přehnané naděje a očekávání, která si do něj ale i do jeho protikandidáta projektují někteří voliči, budou zákonitě zklamána. Nemůže to být jinak. Volí si domnělého mesiáše. A přijde vystřízlivění. V myslích mnoha občanů jsou přítomné pošetilé představy a očekávání, které se pravidelně zhmotňují ve volebních výsledcích. Že někdo to bude dělat jinak, lépe, že přijde politika čistá a dokonalá, že přijde spasitel odněkud zvnějšku systému a zázračně vše vyřeší. Propadají jí pravidelně i nominálně poměrně vzdělání lidé stejně jako hlupáci.

Možná je to tím mesianismem husitského „pravda vítězí“, možná Havlovou nepolitickou politikou, možná něčím jiným. Faktem ale zůstává, že čeští voliči s těmito nereálnými očekáváními, která v nich média neustále přiživují, s pravidelností vkládají svou důvěru v další a další politikou nedotčené osoby, strany či politické projekty, které tato jejich nereálná očekávání posléze zcela logicky a s železnou pravidelností zklamávají. Jakkoli je možné podobné chování vysledovat i v zahraničí, asi v tom je u nás hodně z odkazu Havlovy nepolitické politiky.

Čtěte ZDE: Na řadu přicházejí ostré náboje: Babiš ten svůj levně prodal Řezní(č)kovi. Řekl pravdu, a pak se jí sám lekl. Impérium vzápětí střelu vrátilo. Pravá střílečka však teprve přijde. Kdo padne do prachu? Právě poledne se blíží

Babiš určuje témata

Ale zpět k potenciálním výsledkům. Vyhraje-li naopak Andrej Babiš, situace zůstane dál vyhrocená. Ono tolik omílané rozdělení společnosti totiž neznamená nic jiného než to, že jedni jsou nespokojeni s volbou těch druhých a nejsou ochotni ji přijmout. Všimněte si, že když vyhrají ty „správné“ hodnoty, o žádném rozdělení se nemluví, i když evidentně existuje. Jde pouze a jen o to, která skupina má čas a prostředky na nikdy nekončící (anti)kampaň a prakticky neomezený přístup do médií. Asi je jasné, která je která. S výhrou Miloše Zemana se nebyli schopni vyrovnat celých 10 let. Po eventuální výhře Babiše to bude podobné, jen o mnoho vyostřenější.

Bylo vlastně docela příznačné, že příznivci Petra Pavla po Řezníčkově veřejnoprávní „debatě“ ani tak nevyjadřovali nadšení nad genialitou svého kandidáta, jako spíš co nejoriginálnější opovržení nad tím druhým... To je zkrátka základní emoce těchto voleb. Téma určuje a sám jím je pouze předseda nejsilnější české politické strany.

Babiš ale nezmizí, ani když v sobotu skončí na druhém místě. Už v prvním kole, kdy bylo ještě na „výběr“ z jiných možností, dostal o půl

milionu víc hlasů než ANO v parlamentních volbách. Babiš „uklizený“ na Hrad s hnutím ANO zbaveným jednotícího prvku by byl proto nejspíš pro ODS a další malé strany výhodou. Více než Babiš v čele posílené nejsilnější opoziční strany. Navíc hlasy pro Petra Pavla jsou z velké části „antibabiš“. Rozutečou se v okamžiku, kdy voliči dostanou lepší nabídku.

Pavel pochopitelně žádnou stranu nevytvoří. Mají-li politologové pravdu a volba Babiše je vesměs volbou pozitivní, a ne proti někomu, pak jsou hlasy, které už teď Babiš má, silou mnohem koncentrovanější a významnější, než jak se z jeho pravděpodobné prohry ve druhém kole bude na první pohled zdát. Dokáže tuto pozici udržet až do dalších parlamentních voleb? Pokles životní úrovně a popularity vlády by mu v tom mohly nemálo pomoci.

Rozvědčík a politručka: To jsou ty "hodnoty"?

Kdo v průběhu kampaně opět potvrdil, že je institucí zcela zbytečnou, je Česká televize. Potvrdila, že její veřejnoprávní funkce je dokonale zastupitelná komerčními zpravodajskými kanály, že je organizací, která zcela oprávněně vyvolává hněv té části obyvatelstva, jež je nucena ji platit a zároveň se neztotožňuje s konkrétním politickým směrem, který televize evidentně propaguje. To ona napomohla zničit důvěru občanů v tzv. tradiční média a vytlačila je směrem k jiným informačním zdrojům. Její role je neblahá, ale nikdo s ní nic neudělá, ani Pavel, ani Šavel.

Všimli jste si, jak se mluví o voličích Andreje Babiše? Jak se mnozí snaží vyhnout jejich urážkám, ale nakonec z toho vyjde to samé? Jak se mluví o tom, že Babiš svou podlou kampaní zaútočil na ty „nejzranitelnější“, na ty „co se nemohou bránit“, co ani „nemohou vědět, že to co tvrdí, nemůže být pravda“. Když už nejsou Babišovi voliči přímo uráženi, jak o tom psal kolega Ivo Strejček, tak se o nich mluví z pozice jakési přezíravé shovívavosti, málem jako o malomyslných. Když tolik chcete říct, že jsou to blbci, ale zároveň víte, že nemůžete nebo byste neměli, protože jste přeci ti správní.

Čtěte ZDE: Nehoráznosti Pavlovy kavárny: Kdy asi procítl velký soudruh senátor? Bojůvky "správných demokratů". Když "slušní" řvou v ulicích na voliče soupeře. Ohavné havlistické pohrdání venkovem. Spratci z Prahy. Souboj bez konce.

Nemělo by cenu neustále připomínat ani to do očí bijící farizejství, kdyby lidé, kteří zde roky mediálně terorizují ostatní svým moralizováním a antikomunismem, bez sebemenšího uzardění a jakékoli uměřenosti či sebereflexe podporovali předsedu ZO KSČ a frekventanta rozvědčického kurzu a potenciální první dámu, absolventku Vojenské politické akademie Klementa Gottwalda. Umíte si představit, že by podobnou historii měla Livia Klausová? O ničem jiném by se nemluvilo.

Pavlův Zelenský, Babišův Macron

Ve druhém kole z tohoto hlediska moc na výběr není. Ale opravdu bylo třeba dělat z manželů Pavlových nositele odkazu Václava a Olgy Havlových? Na druhou stranu, jakkoli to může znít jako paradoxně, je výběr druhého kola jedním z důsledků destruktivní role Václava Havla a jeho systematického útoku na politiku a stranictví v českém politickém systému. Svým způsobem tak účastníci naší víkendové Sofiiny volby nositeli tohoto odkazu skutečně jsou. Jsou to ale paradoxy, pane Vaněk.

Petr Pavel dnes v duelu na serveru *Novinky.cz* označil za svůj zahraniční vzor Volodymyra Zelenského a finskou premiérku Sannu Marinovou. Pavel si tedy bere za vzor válečného prezidenta, který svého věhlasu dosáhl až neústupností ve válce s Ruskem, do té doby byla jeho politická dráha, řekněme, ukrajinsky „problematická“. Andrej Babiš jmenoval Macrona.

Kdo že nás to žene na ten Východ, jak říká pan premiér?

Sobotou sice nic nekončí, ale i tak. Už aby to bylo za námi.

Zdroj.

9P 7472813001/5500

Obohatit Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.

QR Platba

Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
